

O WARSZTATACH ...

Idea techniczno-warsztatowych konferencji budownictwa powstała w Zarządzie Głównym Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa na początku lat 80-tych ub. wieku.

Związkiem kierował wówczas profesor Jerzy Łempicki. Uznawał on za niezbędne, by środowisko inżynierskie pracujące zawodowo przy projektowaniu budownictwa miało możliwość okresowego spotykania się w celu doskonalenia umiejętności zawodowych: poszerzania wiedzy technicznej, ulepszania warsztatu pracy, wymiany doświadczeń, przedstawienia zaprojektowanych obiektów. Trzeba tu zaznaczyć, że wspominamy okres sprzed ćwierć wieku, kiedy inżynierowie byli zatrudnieni w państwowych biurach projektów: dużych jednostkach organizacyjnych, gdzie projektujący inżynier stanowił część wieloszczeblowej organizacji.

Profesor Łempicki, dążąc do realizacji swojej idei, starał się wzbudzić zapał kolegów zebranych w komisji regulaminowej Zarządu Głównego, funkcjonującej wówczas pod nazwą Komitetu Projektowania. Niestety namowy i starania Prezesa nie znalazły odzewu w tym gronie. Przez kilka lat działań ówczesnego składu Komitetu Projektowania ZG PZITB pomysł zorganizowania specjalistycznej konferencji środowiskowej nie został przyjęty zrealizowany.

Idea spotkań warsztatowych, niezmiennie propagowana przez profesora Jerzego Łempickiego, podjęta została przez kolegów z Oddziału PZITB w Krakowie, któremu prezesował wówczas Janusz Kawecki. Podczas prac nad programem merytorycznym i stałymi założeniami organizacyjnymi ogólnopolskich konferencji ustalono dwie, zasadnicze dla „przyszłego życia” tego typu spotkań, sprawy:

- o zarząd krakowskiego oddziału Związku zaprosił do stałej współpracy kolegów ze śląskiego środowiska projektantów, zrzeszonych w oddziałach katowickim i gliwickim PZITB
- o ustalono, do dziś funkcjonujące, tytuł-hasło tych spotkań:

WARSZTAT PRACY PROJEKTANTA KONSTRUKCJI w skrócie WPPK

W roku 1995 zostali doproszeni do grona stałych organizatorów koledzy z bielskobialskiego Oddziału Związku. Te cztery oddziały są odpowiedzialne za bezpośrednią organizację corocznych Warsztatów, a w stałym Komitecie Organizacyjnym działają ich przedstawiciele oraz przewodniczący Zarządów Oddziału.

Założenia programowe ogólnopolskiej konferencji inżynierów-praktyków wykonujących zawód projektanta, opracowane dla pierwszych Warsztatów w 1986 roku, były następujące:

- przedstawić uczestnikom ciekawe rozwiązania projektowe, ich szczegóły i sposoby rozwiązań warsztatowych,
- przygotować i wygłosić ustalone w programie referaty techniczne, związane z tematyką danej konferencji,
- umożliwić bezpośredni kontakt: rozmowę, wymianę uwag i poglądów uczestników z autorami projektów w specjalnie pomyślanej organizacji konferencji,
- podjąć problematykę norm technicznych do projektowania,

- podjąć tematykę tworzących się ówczesnie zasad i programów komputerowych do projektowania, zaprezentować pracę na sprzęcie, wówczas stanowiącym nowość dla wielu uczestników,
- stworzyć płaszczyznę dla poznawania się i nawiązywania znajomości projektantów z różnych ośrodków i organizacji projektujących oraz nawiązywania znajomości i kontaktów.

Założenie, że co roku bezpośrednim organizatorem Warsztatów jest inny oddział Związku, spośród stałych patronów konferencji, miało zapewnić ciągle aktualizowanie pomysłów, rozszerzanie programu i stosowanie form budzących zainteresowanie uczestników, zresztą licznie przez nich inicjowanych. W pierwszych czterech konferencjach wzięło udział aż po około 300 osób. Dla tak dużego grona istotne było przygotowanie ciekawego programu pozwalającego obecnym czynnie uczestniczyć w konferencji. W dalszych latach, gdy konferencja przeniosła się do ośrodka wczasowego w Ustroniu na Śląsku (na kolejne 14 lat!), programem konferencji obejmowano całe dni, czasem do późnego wieczora. Nazywano wówczas te zjazdy, odbywane przez kilka kolejnych lat w mniejszym gronie uczestników, „konferencjami w pantoflach”, bo miejsca obrad i mieszkania były w tym samym budynku, a czas nie ograniczał uczestników i organizatorów. Wtedy właśnie szczególnym zainteresowaniem cieszyły się bezpośrednie rozmowy z referentami, profesorami i pracownikami naukowymi, którzy licznie zapraszani, dawali możliwość uczestnikom – projektantom – konsultowania zagadnień zawodowych. Przez kilka kolejnych lat były to przede wszystkim niejasności i nowości z wprowadzanych wówczas norm technicznych (żelbetowej i stalowej) i ich stosowania w projektowaniu.

Na wiosnę 1998 roku doszliśmy do wniosku, że dotychczasowa formuła Warsztatów wyczerpała się. Objawiło się to zarówno trudnościami w ustaleniu tematyki, spadkiem zainteresowania przez autorów w zamieszczaniu referatów jak i spadkiem zainteresowania uczestników.

Postanowiono zmienić formułę Warsztatów i z konferencji o charakterze techniczno-naukowym przejść do rzeczywistego warsztatu o charakterze czysto szkoleniowym. Uznaliśmy, że projektant potrzebuje przede wszystkim uwspółcześnienia wiedzy praktycznej i właśnie taką wiedzę, na najwyższym poziomie, powinien na Warsztatach uzyskać.

W ślad za tym przyjęto, że podstawowe znaczenie ma materiał pisany, po który zawsze można sięgnąć później, a treść podana podczas wykładów ma jedynie wskazać na ciekawsze zagadnienia tam zawarte. Ambicją organizatorów było i jest, aby uczestnik Warsztatów mógł skompletować biblioteczkę wiedzy, w pełni aktualnej, na podstawowe tematy interesujące projektanta.

Współorganizatorami konferencji są cztery oddziały PZITB, dlatego każdy z nich objął prowadzenie na kolejnych Warsztatach wyodrębnionej tematyki. I tak przypisano jako główne tematy:

- o oddziałowi Gliwickiemu – konstrukcje z betonu,
- o oddziałowi Bielsko-Bialskiemu – budownictwo ogólne, a głównie konstrukcje murowe, stropy itp.,
- o oddziałowi Katowickiemu – konstrukcje metalowe,
- o oddziałowi Krakowskiemu – zagadnienia fundamentowania.

Kolejne czteroletnie cykle miały przyjęty zakres – który określono:

- o w latach 1998÷2001 jako „Naprawy i wzmocnienia konstrukcji”
- o w latach 2002÷2005 jako „Nowości w konstrukcjach”
- o w latach 2006÷2009 jako „Naprawy i wzmocnienia konstrukcji”

W 2006 roku zaczęto powtarzać cykl, wychodząc z założenia, że po 8 latach nastąpiły istotne zmiany w wiedzy inżynierskiej i w życie zawodowe weszło nowe pokolenie projektantów tej wiedzy potrzebujące.

Przekształcenie formuły konferencji na czysto szkoleniową oraz ambicja stworzenia każdorazowo podręcznika na omawiany temat wymusiły zmiany organizacji Warsztatów. Są one w istocie kursem szkoleniowym i, jak każdy kurs, mają dać pełną wiedzę na rozważany temat. Wymaga to, po pierwsze, rozpisania scenariusza, jak spisu rozdziałów książki. Następnie w celu zrealizowania tego scenariusza poszukiwani są wykładowcy, wybitni specjaliści określonej tematyki, którzy podejmą się napisać, a potem wygłosić poszczególne wykłady.

Założono, że tematyka każdego wykładu będzie stosunkowo wąska. Inaczej niż na chyba wszystkich innych konferencji, zasugerowano autorom, aby referat w części pisanej nie liczył mniej niż 24 strony. Chodziło bowiem o wyczerpujące opracowanie omawianej tematyki. Górnej granicy objętości nie ograniczano. W efekcie zdarzył się tekst, który zajął 90 stron. Ramy czasowe warsztatów wymagają ograniczenia liczby wykładów do około 32., dlatego podział tematyki pomiędzy wykładowców musi być precyzyjny. Otrzymują oni szczegółowo rozpisany minimalny zakres referatu, co oczywiście nie ogranicza szerszych omówień. Jednak szczegółowe rozpisanie wymagań organizatorów pozwala mniemać, iż w efekcie zarysowana tematyka zostanie podczas Warsztatów w pełni omówiona, bo poszczególne wykłady będą wzajemnie się uzupełniać, a nie powtarzać. Przez minione lata większość autorów rzetelnie starała się wypełnić określony zakres tematyczny. Praktycznie nie odmówiono opracowania wykładu, zwykle bardzo pracochłonnego. Za ten trud należy się wykładowcom Warsztatów uznanie i specjalne podziękowanie. Warto wspomnieć, że część z tych wykładów przerodziło się potem w szereg rozmaitych publikacji, a nawet w cenne książki.

Wykłady pogrupowane są w monotematyczne sesje. W czwartek i piątek organizuje się sesje dyskusyjne nad wszystkimi wykładami dnia, w których uczestniczą także autorzy. Sesje te cieszą się dużą frekwencją.

Tematyka Warsztatów dostosowuje się do bieżących potrzeb. Dlatego Warsztaty składają się zwykle z części czysto wykładowej, zajmującej czwartek, piątek i sobotę do obiadu, oraz części warsztatowej, po obiedzie w sobotę. Część warsztatowa zaplanowana jest dla tych uczestników, którzy mieszkają dość blisko albo mają pociągi w godzinach późniejszych. Wykłady w tej części są dłuższe, zwykle 40 minutowe, dotyczą bezpośrednio aktualnej tematyki i są bezpośrednio połączone z dyskusją.

Do tradycji należy przedstawienie na otwarciu podsumowania Warsztatów poprzedniego roku i zaproszenie na Warsztaty w następnym roku. Część merytoryczną poprzedza wykład inauguracyjny o bardziej ogólnym charakterze, przedstawiający jakieś szczególne osiągnięcia konstrukcyjno-technologiczne albo szczególne ciekawostki techniczne.

Integralną częścią Warsztatów są stoiska wystawców: firm produkcyjnych i wykonawczych (zwykle kilkadziesiąt), a także stoisk (zwykle kilka) firm oferujących programy komputerowe. W zasadzie przewiduje się w ramach sesji wykładowej jeden wykład promocyjny merytoryczny, choć różnie to bywało. Ograniczenie liczby wykładów promocyjnych ma na celu utrzymanie proporcji zawartości cyklu szkoleniowego, gdzie wystąpienie promocyjne powinno ubarwiać ciąg wykładów, a nie na odwrót.

Po południu, równoległe do dyskusji nad wykładami i po niej, mają też miejsce specjalne spotkania wystawców z projektantami organizowane w salach dodatkowych i plenarnej. Niektóre z nich, skierowane są do tych uczestników, którzy przyjechali wcześniej, odbywają się w środę przed oficjalnym otwarciem Warsztatów.

Oficjalne otwarcie Warsztatów ma miejsce w czwartek rano, ale już w środę wieczorem organizowane jest Spotkanie Koleżeńskie powitalne zwykle z poczęstunkiem i muzyką (występem znanych artystów scen polskich). Późny wieczór czwartkowy poświęcony jest zwykle dyskusjom nad zawodem inżyniera, prawem budowlanym i innymi zagadnieniami aktualnymi dla środowiska, najczęściej z udziałem przedstawicieli władz. Dyskusjom tym, trwającym do późnych godzin, często towarzyszą intensywne emocje. Piątkowy wieczór to zwykle przerwa dla ducha – występy artystyczne i bankiet sponsorowany przez wystawców.

Przez minione dwanaście lat formuła Warsztatów była w zasadzie stała, jednak zmieniała się ich lokalizacja. W latach 1998÷2001 Warsztaty odbywały się głównie w sali kinowej w Zakładzie Przyrodolecznym Sanatorium „Równica” w Ustroniu, a uczestnicy mieszkali w „piramidach”. W latach 2002÷2004 Warsztaty gościły w „Orlim Gnieździe” w Szczyrku, a w 2005 roku zostały zorganizowane w hotelu „Gołębiowski” w Wiśle. W następnych dwóch latach Warsztaty powróciły do „Orlego Gniazda” w Szczyrku, a w 2009 roku odbyły się w hotelu „Stok” w Wiśle.

Wszystko to usprawiedliwia dziś stosowaną nazwę lokalizacji warsztatów „BESKIDY”.

Na ile udało się kolejnym ekipom organizacyjnym zrealizować pierwotne założenia i odpowiedzieć na potrzeby środowiska, pozostaje zostawić ocenie uczestników Warsztatów.

Historia

Zacząło się w 1985 roku uchwałą Zarządu Oddziału PZITB w Krakowie o powołaniu Komitetu Organizacyjnego Konferencji Technicznej pod tytułem *Warsztat Pracy Projektanta Konstrukcji*, przy współpracy z Oddziałami PZITB w Gliwicach i Katowicach.

- **I WPPK-1986**, odbyły się w lutym w krakowskiej „Rotundzie”, lokalu studenckim przy ul. Oleandry 1. Uczestnicy zakwaterowani zostali w hotelach, wyżywienie organizowali we własnym zakresie. Mimo bardzo silnego mrozu sala była pełna. Organizatorzy niepokoiли się, jak uczestnicy odbiorą problem jakości oraz dostępności norm budowlanych przez projektantów. Pierwszy zamówiony referat wygłosił dyrektor Polskiego Komitetu Normalizacyjnego – na sali zapanowała konsternacja: „on niewinny, tylko oni (???)”, bo brak PKN pieniędzy na działalność”. Ale następne referaty uporządkowały problematykę. Konferencja zakończyła się opracowaniem wniosków, które wysłano za pośrednictwem Zarządu Głównego PZITB do PKN. Udostępniono projektantom stoiska (około 10), na których mogli prezentować swoje osiągnięcia zawodowe i dyskutować nad przyjętymi w nich rozwiązaniami. Nie wszystkie stoiska były czynne, ponieważ okazało się, że projektanci bali się konfrontacji swoich rozwiązań z ewentualną krytyką. Na jednym ze stoisk wystawiono komputer PC-AT z kolorowym monitorem, prezentujący jakiś program użytkowy. W czasie przerwy uczestnicy, szybko zjadłszy bogracz z bułeczką, popędzili zobaczyć komputer. Przy pozostałych stoiskach pustki. Organizatorzy mieli trudności z rozpoczęciem kolejnej sesji.
- Zgodnie z przyjętym harmonogramem konferencję w 1987 roku mieli organizować Koledzy z ZO Gliwice oraz Katowice, jednak ze względu na brak doświadczenia oddali pole Krakowowi. **II WPPK-1987** odbyły się w auli Akademii Wychowania Fizycznego w Krakowie. Po raz pierwszy ukazało się logo konferencji –projektant przy reizbrecie. Organizatorzy, zachęcani zainteresowaniem projektantów nowym instrumentem w pracy – komputerem, zaproponowali biurom projektów zaprezentowanie swoich programów wspomagających pracę projektową. Przyjechało około 10 biur z komputerami i

utworzono giełdę (wymianę) prezentowanych programów użytkowych. Po raz pierwszy zastosowano komputerową rejestrację uczestników. Głównym tematem była odpowiedzialność projektanta za ewentualne pomyłki wynikające z błędów komputerowego programu użytkowego. Długa dyskusja unaoczniała zebranym, że to zawsze projektant odpowiada za swoje dzieło, w tym: przyjęte rozwiązanie konstrukcyjne, schemat statyczny oraz przyjęte obciążenia technologiczne. Komputer zaś jest jedynie maszyną ułatwiającą pracę. Ponownie uczestnicy nocowali w hotelach rozrzuconych w różnych miejscach Krakowa oraz zapewniali sobie wyżywienie we własnym zakresie.

- Zachęcenii uzyskaniem doświadczeniem koledzy z Gliwic podjęli się organizacji **III WPPK-1988**. Z powodu bardzo dużego zainteresowania (398 uczestników) oraz braku odpowiedniego hotelowego zaplecza w Gliwicach obrady odbyły się w Katowicach przy ul. Wita Stwosza. Jak wcześniej, uczestników zakwaterowano w kilku hotelach, dojeżdżano tramwajami, a wyżywienie organizowano we własnym zakresie. Po raz pierwszy ukazało się stoisko z książkami technicznymi. Organizatorzy we współpracy z „ARKADAMI” zapewnili dostawę najciekawszych tytułów. Przy ogólnym kryzysie, także książki technicznej, księgarnia kilkakrotnie dowoziła je furgonetką, uzyskując w dwa dni obrót całego miesiąca. Przyjechały również komputery, dla których trzeba było zabezpieczyć milicyjną ochronę (z pistoletami).
- ZO Katowice było organizatorem kolejnej – **IV WPPK-1989**. Jak poprzednio w Katowicach, konferencję przygotowano przy ul. Wita Stwosza. Niestety zaczął się proces likwidacji dużych biur projektów, co przełożyło się na ilość uczestników – tylko 298 osób. Tematem wiodącym była odpowiedzialność zawodowa projektanta w świetle Prawa budowlanego, cywilnego oraz karnego. Bardzo ciekawe referaty wygłoszone przez prawników uwypukliły smutną prawdę, o której zwykle projektanci nie pamiętali. Temat, w tamtym czasie aktualny i ciekawie przedstawiony, bardzo zainteresował uczestników. Uznano, że IV Warsztaty były „trafione”. Jak poprzednio sukces odnotowała księgarnia „Dom Książki” z Chorzowa.
- Kolejne „Warsztaty” odbyły się w Krakowie. Założenia organizacyjne **V WPPK-1990** jak poprzednio, czyli: noclegi w hotelach, mały poczęstunek w przerwie, zajęcia popołudniowe wg własnego uznania. Na szczęście Kraków jest duży, bogaty w zabytki i nietrudno zorganizować sobie w nim czas. Obrady odbywały się w Wyższej Szkole Nauczycielskiej. Z powodu postępującego rozpadu biur projektów pojawiło się tylko 156 uczestników. Organizatorzy, chcąc ratować kilkuletnią już popularność Warsztatów, próbowali uatrakcyjnić program pobytu uczestników, np: zorganizowano wówczas możliwość zakupu sprzętu wyposażenia stanowiska pracy, narzędzi kreślarskich (dziś już nieznanych, jak nieznany jest zawód kreślarza w zespole projektowym), materiałów piśmiennych, czasem nawet (!) z importu. Pomysł ten „chwycił” wobec drastycznych wówczas braków w handlu takich artykułów. Ale był to pomysł koniunkturalny, na nie więcej niż rok. Za to dobrze zorganizowana sprzedaż książek technicznych funkcjonowała świetnie, z korzyścią dla obu stron.
- Zmiana przepisów o zasadach rozliczeń delegacji umożliwiła organizowanie tego typu konferencji, np. w ośrodkach wczasowych i dlatego Koledzy z ZO Gliwice zaproponowali przeniesienie konferencji do Ustronia. **VI WPPK-1991** w DW „Maciejka” (obecnie w ruinie). Zakwaterowanie w miejscu obrad umożliwiło wydłużenie ich o zajęcia towarzyszące. Powstały pierwsze stoiska firm komputerowych specjalizujących się w produkcji programów użytkowych i one wiązały grupy zainteresowanych uczestników na długie godziny kameralnych rozmów, dyskusji, tłumaczeń – przed ekranem – zawiłości nowych programów obliczeniowych. Dla

tworzącej się grupy pasjonatów komputerów był to bardzo istotny element programu Warsztatów. Nastąpił dalszy spadek frekwencji, tylko 126 uczestników.

- Ustroń okazał się wspaniałym miejscem do organizacji tego typu imprez technicznych. Koledzy z Katowic przygotowali tam kolejną konferencję **VII WPPK-1992**. Przesilenie procesu restrukturyzacji biur projektowych sprawiło, że do ostatniej chwili nie było wiadomo, czy koszty organizacji znajdą pokrycie we wpływach. Zgłosiło się tylko 90 uczestników. Prezentacja stoisk komputerowych również była skromna.
- Organizatorem kolejnych Warsztatów **VIII WPPK-1993** został ZO Kraków. W kraju w miejsce dużych biur projektów powstawały jak grzyby po deszczu jedno lub kilkuosobowe zespoły autorskie. Projektanci-konstruktorzy zaczęli w ramach własnej działalności gospodarczej rozszerzać ofertę projektową o projektowanie architektoniczne oraz usługi inwestorskie. Zostali oni odcięci od zorganizowanych w biurach projektów bibliotek technicznych, literatury technicznej oraz nowinek materiałowych. W związku z tymi okolicznościami zwiększyło się zainteresowanie projektantów Warsztatami, liczba uczestników wzrosła do 120 osób. Obrady odbywały się w sali widowiskowej pobliskiego Szpitala Rehabilitacyjnego przy ul. Szpitalnej w Ustroniu, natomiast zakwaterowanie oraz „nocne rozmowy Polaków”, tj dyskusja nad projektem Ustawy Prawo budowlane, w DW „Maciejka”. Firmy tworzące programy wspomagające pracę projektanta już na stałe zagościły na Warsztatach, zauważając możliwość szerszego kontaktu ich produktu z użytkownikami.
- **IX WPPK-1994**. Ustroń na dobre wpisał się w kalendarz Konferencji. Projektanci działający w rozrzuconych po całej Polsce małych jednostkach projektowych coraz bardziej zaczęli przekonywać się, że obecność na Warsztatach daje im wymierne korzyści. Docenili możliwość kontaktu w środowisku oraz wymiany doświadczeń w nowej sytuacji ekonomicznej kraju. Zgłosiło się 145 uczestników i organizatorzy ZO Gliwice z trudem zapewnili im w miarę godziwe warunki wysłuchania referatów w Szpitalu Rehabilitacyjnym. Pozostałe elementy organizacji bez zmian – DW „Maciejka” pękała w szwach. Do późnych godzin nocnych toczono dyskusje ze współautorem Ustawy Prawo budowlane dr. inż. Stanisławem Zieleniewskim.
- Komitet Organizacyjny zaprosił do współpracy kolegów z Bielska-Białej, którzy podjęli się organizacji **X WPPK-1995** (mały jubileusz). Ponownie wzrosło zainteresowanie konferencją – zgłosiło się 250 uczestników. W Ustroniu brakowało sali o odpowiedniej wielkości. Zapadła decyzja o organizacji obrad w auli filii Uniwersytetu Śląskiego w Cieszynie przy założeniu, że uczestnicy będą zakwaterowani w dwóch piramidach „Tulipan” oraz „Magnolia” w Ustroniu i przewożeni autokarami do Cieszyna. Na szczęście był to jedyny rok, kiedy pod koniec lutego w Ustroniu była wstrętna pogoda – „lało jak z cebra”. W Cieszynie przestronne zaplecze w budynku zamiejscowego Uniwersytetu Śląskiego pozwoliło na wzbogacenie imprezy o stoiska firm prezentujących nowości technologiczne w budownictwie.
- Kolejne **XI WPPK-1996** przygotowali koledzy z Katowic. Obrady przeniesiono do będącego w budowie Centrum Leczniczo-Zabiegowego w Ustroniu, w którym panowała totalna prowizorka, między innymi wejście prowadziło po wąskich schodach. Byliśmy pierwszymi użytkownikami sali kinowej o max. pojemności 190 miejsc. Po raz pierwszy trzeba było ograniczyć liczbę uczestników do 208 osób. Drugim mankamentem była konieczność pokonania około 1 kilometra dziennie, przechodząc dwa razy (rano i po południu) z DW „Ziemowit”, „Tulipan” i „Magnolia” na salę obrad. Na szczęście ładna, zimowa pogoda sprawiła, że spacer na świeżym powietrzu były bardzo przyjemne.

- Organizatorem **XII WPPK-1997** byli koledzy z Krakowa. Dzięki postępowi budowy Centrum Leczniczo-Zabiegowego możliwym stało się wykorzystanie sąsiadujących sal i ulokowanie 280 osób. Zauważono, że uczestnicy oczekują dalszej rozbudowy programu Warsztatów.
- **XIII Warsztaty WPPK-1998.** Po długiej dyskusji w gronie Komitetu Organizacyjnego, z inicjatywy prof. Włodzimierza Starosolskiego oraz Kol. Zbigniewa Dzierżewicza zapadła decyzja o wdrożeniu od 1998 roku nowej formuły Konferencji polegającej na: publikowaniu w materiałach konferencyjnych zamówionych referatów, zwiększeniu liczby dni obrad (od popołudnia w środę do obiadu w sobotę) oraz zwiększeniu liczby stoisk wystawców. Ponadto przyjęto zasadę wydawania uczestnikom świadectwa odbycia szkolenia zawodowego. Efektem było lawinowe zainteresowanie Warsztatami. Świadectwo ukończenia szkolenia zawodowego jest przydatne w Firmach starających się o ISO9000. Rozpoczął się czteroletni cykl „Naprawy i wzmocnienia konstrukcji”. Na początek poświęcony konstrukcjom betonowym i żelbetowym. Organizator ZO Gliwice zanotował 408 uczestników. W 2 tomach stanowiących początek biblioteczki projektanta opublikowano 22 wykłady oraz 37 artykułów reklamowych. Sala kinowa wypełniona po brzegi, dwie sale panelowe (z nagłośnieniem w video z sali obrad) również. Na korytarzach oraz sali gimnastycznej 37 stoisk prezentujących nowinki technologiczne związane z tematem wiodącym – betonem. W hotelach do późnych godzin nocnych trwały dyskusje panelowe. Odnotowano pełny sukces organizatorów oraz zadowolenie uczestników. Firmy tworzące programy wspomagające pracę projektanta już na stałe zagościły na Warsztatach, zauważając możliwość szerszego kontaktu ich produktu z bezpośrednimi użytkownikami, ceniąc sobie tę możliwość i jej skuteczność.
- **XIV WPPK-1999,** których organizatorem było Bielsko-Biała poświęcone zostały naprawom i wzmocnieniom konstrukcji murów, stropów i innych elementów wchodzącym w zakres budownictwa ogólnego. Maksymalnie wykorzystane zaplecze i sala kinowa stały się nową barierą dla liczby uczestników. Zgłosiło się prawie 400 osób. W trzech tomach opublikowano 29 wykładów oraz 27 artykułów reklamowych.
- Katowice organizowały **XV WPPK-2000.** Obrady dotyczyły napraw i wzmocnień konstrukcji metalowych i drewnianych. Od uczestników wpłynęło 446 zgłoszeń, co stworzyło potrzebę zorganizowania dodatkowej Sali na parterze w kawiarni. Łączność z salami panelowymi oraz kawiarnią zapewniła transmisja obrad na telewizorach. Materiały opublikowano w pięciu tomach. Obrady trwały od rana do późnych godzin wieczornych.
- Kolejne **XVI WPPK-2001** poświęcono naprawom i wzmocnieniom konstrukcji fundamentowych i „wszystkiego co w ziemi”. Organizacji podjęli się koledzy z Krakowa. Program merytoryczny Warsztatów przygotował Kolega Edward Motak, już wówczas ciężko chory, który zmarł krótko przed rozpoczęciem spotkania w Ustroniu. Pozostawił obszerne archiwum Warsztatów z poprzednich konferencji. Uczestniczyło 468 projektantów, wystawców i wykładawców. Materiały konferencyjne opublikowane w trzech tomach zawierających w sumie 31 referatów oraz 30 informacji promocyjno-handlowych. Zostały wykorzystane maksymalne możliwości organizacyjne zapewniające odpowiedni komfort uczestnikom. Ta konferencja zakończyła pierwszy, czteroletni cykl szkoleniowy. Jego popularność oraz bardzo dobre rezultaty nakłoniły Komitet Organizacyjny Warsztatów do kontynuowania, w tym samym stylu kolejnych spotkań warsztatowych.
- Po wyczerpaniu poprzedniego cyklu rozpoczęto kolejny, również czteroletni, poświęcony „Nowym rozwiązaniom konstrukcyjno-materiałowo-technologicznym”, a

konkretnie konstrukcjom żelbetowym. Koledzy z Gliwic, organizatorzy **XVII WPPK-2002**, przenieśli noclegi do hoteli bliżej sali obrad w DW: „Wilga”; „Kos”; „Narcyz” i „Elektron”. W 2002 roku wprowadzono częściową komercjalizację konferencji, jednak założono odpowiednie proporcje pomiędzy wykładami i referatami komercyjnymi. Należy podkreślić, że z roku na rok referaty komercyjne są coraz lepszej jakości. W konferencji wzięło udział 458 osób, które mieszkały w czterech hotelach blisko sal obrad, co pozwoliło na organizację programu nawet do późnych godzin. Wysłuchano 30 wykładów oraz 27 komunikatów techniczno-promocyjnych, które następnie opublikowano w czterech tomach. Pojawiły się materiały konferencyjne na płytach CD.

- Kolejne **XVIII WPPK-2003** poświęcone budownictwu ogólnemu organizowało ZO Bielsko-Biała. Formuła organizacyjna nie uległa zmianie. Uczestniczyło 420 osób. Wysłuchano 33 wykładów oraz 11 komunikatów techniczno-promocyjnych. Materiały konferencyjne opublikowano w czterech tomach.
- **XIX WPPK-2004** organizowane były przez o/Katowice. Formuła pozostała taka sama. Liczba uczestników wzrosła do 448 osób. Ponownie organizatorzy otarli się o granicę zapewnienia godziwych warunków uczestnikom. Stoiska komputerowe ulokowano w innym hotelu, co spowodowało niemałe zamieszanie. Wydano w czterech tomach 32 wykłady i 22 komunikaty techniczno-promocyjne. Po raz pierwszy stoiska prezentowało 42 wystawców – istne „targi budownictwa”. Uczestnicy zaopatrzyli się w tomy informatorów i folderów niezbędnych im do pracy.
- Atrakcyjność Warsztatów zmusiła organizatorów do znalezienia nowego miejsca obrad. **Jubileuszowe XX WPPK-2005** Koledzy z Krakowa po 14 latach pobytu w Ustroniu przenieśli do Wisły, do Hotelu „Gołębiowski”. Warunki idealne, wysoki standard. Pełna sala – 474 uczestników. W programie 26 wykładów oraz 14 informacji techniczno-handlowych. Problematyka zgodna z podziałem przyjętym w programie tego cyklu szkoleniowego obejmującego: fundamentowanie, ścianki szczelne i szczelinowe, kotwy gruntowe i konstrukcje z gruntu zbrojonego, czyli, jak zawsze: „wszystko co pod ziemią”. Bardzo duże zainteresowanie uczestników utwierdziło organizatorów w przekonaniu, że należy kontynuować tę coroczną imprezę, nie ograniczając jej wielkości. Zbyt duże koszty pobytu w luksusowym hotelu zmusiły do ponownego przeanalizowania organizacji następnych spotkań.
- W 2006 r. konferencję przeniesiono do Szczyrku, do Centrum Kongresowo-Rekreacyjnego „Orle Gniazdo”, zapewniając zakwaterowanie ponad 500 uczestnikom. W projektowaniu i wykonawstwie nastąpiła pokoleniowa wymiana kadry oraz technologiczny postęp techniczny w budownictwie. Z tego powodu powrócono do cyklu pt: „Naprawy i wzmocnienia konstrukcji”. **XXI WPPK-2006** zorganizował Gliwicki Oddział PZITB, a wiodącą tematyką Warsztatów były konstrukcje betonowe i żelbetowe. Idealne warunki organizacji – kolejny rekord 542 uczestników. W programie 32 wykłady oraz 15 informacji techniczno-handlowych, ponadto Koledzy z Gliwic zapewnili uczestnikom „uczcie duchową” – koncert chóru Politechniki Śląskiej oraz występ artystów Teatru „Rozrywki” z Chorzowa.
- Organizatorem **XXII WPPK-2007** byli Koledzy z Bielska Białej. Głównym tematem Warsztatów w Szczyrku były „Naprawy i wzmocnienia konstrukcji wchodzących w zakres budownictwa ogólnego”, w tym tarasy, balkony itp. 532 uczestników. W programie 27 wykładów oraz 20 informacji techniczno-handlowych. W godzinach wieczornych toczyła się ożywiona dyskusja nad obecnym stanem Prawa budowlanego i projektem kolejnej nowelizacji. Wysłuchano recitalu słowno-muzycznego w wykonaniu

artystów Teatru „Polskiego” z Bielska-Białej i występu regionalnego zespołu góralskiego.

- Na **XXIII WPPK-2008** Komitet Organizacyjny Katowickiego Zarządu PZITB wybrał Szczyrk. W logo Warsztatów w miejsce USTRONIA pojawiły się BESKIDY. Tematem wiodącym były „Naprawy i wzmocnienia konstrukcji metalowych, posadzek przemysłowych, lekkiej obudowy oraz nowość – rusztowania”. Tym razem organizatorzy zostali zaskoczeni frekwencją. Po raz pierwszy ilość zgłoszeń przekroczyła techniczne możliwości przyjęcia wszystkich chętnych. Zaproszono 595 uczestników, którzy zostali zakwaterowani w hotelu „Orle Gniazdo” i „Panorama” oraz pensjonatach „Stare Orle Gniazdo” i „Stokrotka”. Zebrani wysłuchali 31 wykładów problemowych, 8 wykładów technicznych firm specjalistycznych oraz 16 prezentacji techniczno-promocyjnych firm specjalistycznych. Łącznie warsztaty zajęły prawie 25 godzin. Warsztatom towarzyszyły imprezy artystyczno-integracyjne. Wysłuchano recitalu Aloszy Awdiejewa. Tradycyjnie w czwartek odbyła się dyskusja z udziałem Podsekretarza Stanu Ministerstwa Infrastruktury Olgierda Dziekońskiego oraz Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego Roberta Dziwińskiego na temat aktualnego stanu i przyszłości przepisów związanych z procesem budowlanym. W środę odbyło się spotkanie z samorządem zawodowym inżynierów budownictwa, któremu przewodniczył prof. Zbigniew Grabowski (Polska IIB).
- Nastąpiła kolejna zmiana lokalizacji. Pogarszające się warunki hotelowe w „Orlim Gnieździe” zmusiły organizatorów – Oddział w Krakowie – do organizacji **XXIV WPPK-2009** w Wiśle, tym razem w Hotelu „Stok”. Zainteresowanie jak zwykle ogromne, zgłosiło się 538 uczestników. Dobiegł końca cykl „Naprawy i wzmocnienia konstrukcji” – poświęcone fundamentom, wzmocnieniu podłoża gruntowego, ścian szczelinowych itp. Aktywny udział w konferencji zapewniło Stowarzyszenie Geotechników. Materiały konferencyjne opublikowano w trzech tomach. Ucztę duchową zapewnił Steczkowski z zespołem.
- **XXV WPPK-2010 – „Srebrny Jubileusz”**. Organizatorem są Koledzy z Gliwic, inicjatorzy nowych form ponownie wracają do Szczyrku. Rozpoczyna się nowy cykl szkolenia poświęcony „Nowoczesnym rozwiązaniom konstrukcyjno-materiałowo-technologicznym”.

Składy Komitetów Organizacyjnych WPPK

Grono działaczy PZITB przygotowujących kolejne konferencje było bardzo szerokie i niemożliwe jest przytoczenie nazwisk wszystkich zaangażowanych. Doceniając ich trud, w tym miejscu składamy podziękowania. Poniżej przedstawiono składy Komitetów Organizacyjnych mających bezpośredni wpływ na kształt Warsztatów.

I WPPK-1986 Kraków

Janusz Kawecki – *przewodniczący O/Kraków PZITB*
Zbysław Kałkowski – *przewodniczący KO*
Edward Motak – *O/Kraków*
Włodzimierz Starosolski – *przewodniczący O/Gliwice PZITB*
Zbigniew Dzierżewicz – *O/Gliwice*
Mieczysław Piotrowski – *przewodniczący O/Katowice PZITB*
Józef Choma – *O/Katowice*
Janusz Krasnowski – *Komitet Projektowania ZG PZITB*

II WPPK-1987 Kraków

Janusz Kawecki – *przewodniczący O/Kraków PZITB*
Zbysław Kałkowski – *przewodniczący KO*
Edward Motak – *O/Kraków*
Włodzimierz Starosolski – *przewodniczący O/Gliwice PZITB*
Zbigniew Dzierżewicz – *O/Gliwice*
Mieczysław Piotrowski – *przewodniczący O/Katowice PZITB*
Józef Choma – *O/Katowice*
Janusz Krasnowski – *Komitet Projektowania ZG PZITB*

III WPPK-1988 Gliwice

Włodzimierz Starosolski – *przewodniczący O/Gliwice PZITB*
Zygmunt Dąbrowski – *przewodniczący KO*
Zbigniew Dzierżewicz – *O/Gliwice*
Mieczysław Piotrowski – *przewodniczący O/Katowice PZITB*
Józef Choma – *O/Katowice*
Marian Sala – *przewodniczący O/Kraków PZITB*
Zbysław Kałkowski – *O/Kraków*
Edward Motak – *O/Kraków*
Janusz Krasnowski – *Komitet Projektowania ZG PZITB*

IV WPPK-1989 Katowice

Mieczysław Piotrowski – *przewodniczący O/Katowice PZITB*
Władysław Pakiet – *przewodniczący KO*

Józef Choma – *O/Katowice*
Andrzej Szydłowski – *O/Katowice*
Marian Bella – *przewodniczący O/Gliwice PZITB*
Włodzimierz Starosolski – *O/Gliwice*
Marian Sala – *przewodniczący O/Kraków PZITB*
Zbysław Kałkowski – *O/Kraków*
Edward Motak – *O/Kraków*
Janusz Krasnowski – *Komitet Projektowania ZG PZITB*

V WPPK-1990 Kraków

Marian Sala – *przewodniczący O/Kraków PZITB*
Zbysław Kałkowski – *przewodniczący KO*
Edward Motak – *O/Kraków*
Marian Bella – *przewodniczący O/Gliwice PZITB*
Zbigniew Dzierżewicz – *O/Gliwice*
Włodzimierz Starosolski – *O/Gliwice*
Mieczysław Piotrowski – *przewodniczący O/Katowice PZITB*
Józef Choma – *O/Katowice*
Janusz Krasnowski – *Komitet Projektowania ZG PZITB*

VI WPPK-1991 Gliwice

Marian Bella – *przewodniczący O/Gliwice PZITB*
Zbigniew Dzierżewicz – *przewodniczący KO*
Włodzimierz Starosolski – *O/Gliwice*
Andrzej Flaga – *przewodniczący O/Kraków PZITB*
Zbysław Kałkowski – *O/Kraków*
Edward Motak – *O/Kraków*
Władysław Pakiet – *przewodniczący O/Katowice PZITB*
Józef Choma – *O/Katowice*
Janusz Krasnowski – *Komitet Projektowania ZG PZITB*

VII WPPK-1992 Katowice

Władysław Pakiet – *przewodniczący O/Katowice PZITB*
Władysław Pakiet – *przewodniczący KO*
Józef Choma – *O/Katowice*
Barbara Sitkiewicz – *O/Katowice*
Andrzej Szydłowski – *O/Katowice*
Marian Bella – *przewodniczący O/Gliwice PZITB*
Zbigniew Dzierżewicz – *O/Gliwice*
Włodzimierz Starosolski – *O/Gliwice*
Andrzej Flaga – *przewodniczący O/Kraków PZITB*
Zbysław Kałkowski – *O/Kraków*
Edward Motak – *O/Kraków*
Janusz Krasnowski – *Komitet Projektowania ZG PZITB*

VIII WPPK-1993 Kraków

Andrzej Flaga – *przewodniczący O/Kraków PZITB*
Zbysław Kałkowski – *przewodniczący KO*
Edward Motak – *O/Kraków*
Marian Bella – *przewodniczący O/Gliwice PZITB*
Zbigniew Dzierżewicz – *O/Gliwice*
Włodzimierz Starosolski – *O/Gliwice*
Władysław Pakiet – *przewodniczący O/Katowice PZITB*
Józef Choma – *O/Katowice*
Janusz Krasnowski – *Komitet Projektowania ZG PZITB*

IX WPPK-1994 Gliwice

Rudolf Mokrosz – *przewodniczący O/Gliwice PZITB*
Zbigniew Dzierżewicz – *przewodniczący KO*
Włodzimierz Starosolski – *O/Gliwice*
Andrzej Nowak – *przewodniczący O/Katowice PZITB*
Józef Choma – *O/Katowice*
Janina Wójtowicz – *przewodnicząca O/Kraków PZITB*
Zbysław Kałkowski – *O/Kraków*
Edward Motak – *O/Kraków*
Janusz Krasnowski – *Komitet Projektowania ZG PZITB*

X WPPK-1995 Bielsko-Biała

Leonard Drózd – *przewodniczący O/Bielsko Biała PZITB*
Henryk Raszka – *przewodniczący KO*
Zbigniew Walawski – *O/Bielsko Biała*
Rudolf Mokrosz – *przewodniczący O/Gliwice PZITB*
Zbigniew Dzierżewicz – *O/Gliwice*
Włodzimierz Starosolski – *O/Gliwice*
Andrzej Nowak – *przewodniczący O/Katowice PZITB*
Józef Choma – *O/Katowice*
Janina Wójtowicz – *przewodnicząca O/Kraków PZITB*
Zbysław Kałkowski – *O/Kraków*
Edward Motak – *O/Kraków*
Janusz Krasnowski – *Komitet Projektowania ZG PZITB*

XI WPPK-1996 Katowice

Andrzej Nowak – *przewodniczący O/Katowice PZITB*
Andrzej Nowak – *przewodniczący KO*
Józef Choma – *O/Katowice*
Leonard Drózd – *przewodniczący O/Bielsko Biała PZITB*
Henryk Raszka – *O/Bielsko Biała*
Zbigniew Walawski – *O/Bielsko Biała*
Rudolf Mokrosz – *przewodniczący O/Gliwice PZITB*
Zbigniew Dzierżewicz – *O/Gliwice*

Włodzimierz Starosolski – *O/Gliwice*
Janina Wójtowicz – *przewodnicząca O/Kraków PZITB*
Zbysław Kałkowski – *O/Kraków*
Edward Motak – *O/Kraków*
Janusz Krasnowski – *Komitet Projektowania ZG PZITB*

XII WPPK-1997 Kraków

Zygmunt Rawicki – *przewodniczący O/Kraków PZITB*
Zbysław Kałkowski – *przewodniczący KO*
Edward Motak – *O/Kraków*
Janusz Kozula – *przewodniczący O/Bielsko Biała PZITB*
Henryk Raszka – *O/Bielsko Biała*
Zbigniew Walawski – *O/Bielsko Biała*
Rudolf Mokrosz – *przewodniczący O/Gliwice PZITB*
Zbigniew Dzierżewicz – *O/Gliwice*
Włodzimierz Starosolski – *O/Gliwice*
Andrzej Nowak – *przewodniczący O/Katowice PZITB*
Józef Choma – *O/Katowice*
Janusz Krasnowski – *Komitet Projektowania ZG PZITB*

XIII WPPK-1998 Gliwice

Rudolf Mokrosz – *przewodniczący O/Gliwice PZITB*
Zbigniew Dzierżewicz – *przewodniczący KO*
Włodzimierz Starosolski – *O/Gliwice*
Janusz Kozula – *przewodniczący O/Bielsko Biała PZITB*
Zbigniew Walawski – *O/Bielsko Biała*
Jan Wiśniowski – *O/Bielsko Biała*
Andrzej Nowak – *przewodniczący O/Katowice PZITB*
Janusz Krasnowski – *O/Katowice*
Jan Witkowski – *O/Katowice*
Zygmunt Rawicki – *przewodniczący O/Kraków PZITB*
Zbysław Kałkowski – *O/Kraków*
Edward Motak – *O/Kraków*
Henryk Raszka – *Komitet Projektowania ZG PZITB*

XIV WPPK-1999 Bielsko-Biała

Janusz Kozula – *przewodniczący O/Bielsko Biała PZITB*
Janusz Kozula – *przewodniczący KO*
Zbigniew Walawski – *O/Bielsko Biała*
Jan Wiśniowski – *O/Bielsko Biała*
Rudolf Mokrosz – *przewodniczący O/Gliwice PZITB*
Zbigniew Dzierżewicz – *O/Gliwice*
Włodzimierz Starosolski – *O/Gliwice*
Andrzej Nowak – *przewodniczący O/Katowice PZITB*
Janusz Krasnowski – *O/Katowice*
Jan Witkowski – *O/Katowice*

Zygmunt Rawicki – przewodniczący O/Kraków PZITB
Zbysław Kałkowski – O/Kraków
Edward Motak – O/Kraków
Henryk Raszka – Komitet Projektowania ZG PZITB

XV WPPK-2000 Katowice

Andrzej Nowak – przewodniczący O/Katowice PZITB
Janusz Krasnowski – przewodniczący KO
Jan Witkowski – O/Katowice
Janusz Kozula – przewodniczący O/Bielsko Biała PZITB
Jan Wiśniowski – O/Bielsko Biała
Rudolf Mokrosz – przewodniczący O/Gliwice PZITB
Zbigniew Dzierżewicz – O/Gliwice
Włodzimierz Starosolski – O/Gliwice
Zygmunt Rawicki – przewodniczący O/Kraków PZITB
Zbysław Kałkowski – O/Kraków
Edward Motak – O/Kraków
Henryk Raszka – Komitet Projektowania ZG PZITB

XVI WPPK-2001 Kraków

Zygmunt Rawicki – przewodniczący O/Kraków PZITB
Zbysław Kałkowski – przewodniczący KO
Wojciech Biliński – O/Kraków
Janusz Kozula – przewodniczący O/Bielsko Biała PZITB
Henryk Raszka – O/Bielsko Biała
Zbigniew Walawski – O/Bielsko Biała
Jan Wiśniowski – O/Bielsko Biała
Rudolf Mokrosz – przewodniczący O/Gliwice PZITB
Zbigniew Dzierżewicz – O/Gliwice
Ireneusz Jóźwiak – O/Gliwice
Włodzimierz Starosolski – O/Gliwice
Andrzej Nowak – przewodniczący O/Katowice PZITB
Janusz Krasnowski – O/Katowice
Jan Witkowski – O/Katowice
Edward Motak – Komitet Inżynierii Geotechnicznej ZG PZITB
Henryk Raszka – Komitet Projektowania ZG PZITB

XVII WPPK-2002 Gliwice

Rudolf Mokrosz – przewodniczący O/Gliwice PZITB
Ireneusz Jóźwiak – przewodniczący KO
Zbigniew Dzierżewicz – O/Gliwice
Włodzimierz Starosolski – O/Gliwice
Janusz Kozula – przewodniczący O/Bielsko Biała PZITB
Zbigniew Walawski – O/Bielsko Biała
Jan Wiśniowski – O/Bielsko Biała
Andrzej Nowak – przewodniczący O/Katowice PZITB

Janusz Krasnowski – *O/Katowice*
Jan Witkowski – *O/Katowice*
Zygmunt Rawicki – *przewodniczący O/Kraków PZITB*
Wojciech Biliński – *O/Kraków*
Zbysław Kałkowski – *O/Kraków*
Henryk Raszka – *Komitet Projektowania ZG PZITB*

XVIII WPPK-2003 Bielsko-Biała

Janusz Kozula – *przewodniczący O/Bielsko Biała PZITB*
Janusz Kozula – *przewodniczący KO*
Henryk Raszka – *O/Bielsko Biała*
Zbigniew Walawski – *O/Bielsko Biała*
Jan Wiśniowski – *O/Bielsko Biała*
Ireneusz Józwiak – *przewodniczący O/Gliwice PZITB*
Zbigniew Dzierżewicz – *O/Gliwice*
Radosław Jasiński – *O/Gliwice*
Włodzimierz Starosolski – *O/Gliwice*
Andrzej Nowak – *przewodniczący O/Katowice PZITB*
Janusz Krasnowski – *O/Katowice*
Jan Witkowski – *O/Katowice*
Wojciech Biliński – *przewodniczący O/Kraków PZITB*
Janusz Naborczyk – *O/Kraków*
Kazimierz Piszczek – *O/Kraków*
Stefan Szostak – *O/Kraków*
Zbysław Kałkowski – *Komitet Projektowania ZG PZITB*

XIX WPPK-2004 Katowice

Andrzej Nowak – *przewodniczący O/Katowice PZITB*
Janusz Krasnowski – *przewodniczący KO*
Andrzej Szydłowski – *O/Katowice*
Maria Świerczyńska – *O/Katowice*
Jan Witkowski – *O/Katowice*
Janusz Kozula – *przewodniczący O/Bielsko Biała PZITB*
Henryk Raszka – *O/Bielsko Biała*
Zbigniew Walawski – *O/Bielsko Biała*
Jan Wiśniowski – *O/Bielsko Biała*
Ireneusz Józwiak – *przewodniczący O/Gliwice PZITB*
Zbigniew Dzierżewicz – *O/Gliwice*
Radosław Jasiński – *O/Gliwice*
Adam Piekarczyk – *O/Gliwice*
Włodzimierz Starosolski – *O/Gliwice*
Wojciech Biliński – *przewodniczący O/Kraków PZITB*
Janusz Naborczyk – *O/Kraków*
Kazimierz Piszczek – *O/Kraków*
Stefan Szostak – *O/Kraków*
Zbysław Kałkowski – *Komitet Projektowania ZG PZITB*

XX WPPK-2005 Kraków

Wojciech Biliński – przewodniczący O/Kraków PZITB
Andrzej Legutki – przewodniczący KO
Janusz Naborczyk – O/ Kraków
Kazimierz Piszczek – O/Kraków
Jarosław Żołnacz – O/ Kraków
Janusz Kozula – przewodniczący O/Bielsko Biała PZITB
Henryk Raszka – O/Bielsko Biała
Zbigniew Walawski – O/Bielsko Biała
Jan Wiśniowski – O/Bielsko Biała
Ireneusz Józwiak – przewodniczący O/Gliwice PZITB
Zbigniew Dzierżewicz – O/Gliwice
Radosław Jasiński – O/Gliwice
Adam Piekarczyk – O/Gliwice
Włodzimierz Starosolski – O/Gliwice
Andrzej Nowak – przewodniczący O/Katowice PZITB
Janusz Krasnowski – O/Katowice
Andrzej Szydłowski – O/Katowice
Maria Świerczyńska – O/Katowice
Jan Witkowski – O/Katowice
Zbysław Kałkowski – Komitet Projektowania ZG PZITB

XXI WPPK-2006 Gliwice

Ireneusz Józwiak – przewodniczący O/Gliwice PZITB
Ireneusz Józwiak – przewodniczący KO
Zbigniew Dzierżewicz – O/Gliwice
Radosław Jasiński – O/Gliwice
Adam Piekarczyk – O/Gliwice
Włodzimierz Starosolski – O/Gliwice
Janusz Kozula – przewodniczący O/Bielsko Biała PZITB
Małgorzata Łyko – O/Bielsko Biała
Henryk Raszka – O/Bielsko Biała
Zbigniew Walawski – O/Bielsko Biała
Andrzej Nowak – przewodniczący O/Katowice PZITB
Janusz Krasnowski – O/Katowice
Marian Ostapczyk – O/Katowice
Jan Witkowski – O/Katowice
Jan Janik – przewodniczący O/Kraków PZITB
Zbysław Kałkowski – O/Kraków
Marian Płachecki – O/Kraków
Janusz Sęk – O/Kraków

XXII WPPK-2007 Bielsko-Biała

Janusz Kozula – przewodniczący O/Bielsko Biała PZITB
Janusz Kozula – przewodniczący KO
Małgorzata Łyko – O/Bielsko Biała

Henryk Raszka – *O/Bielsko Biała*
Zbigniew Walawski – *O/Bielsko Biała*
Jan Wiśniowski – *O/Bielsko Biała*
Ireneusz Józwiak – *przewodniczący O/Gliwice PZITB*
Łukasz Drobiec – *O/Gliwice*
Radosław Jasiński – *O/Gliwice*
Adam Piekarczyk – *O/Gliwice*
Włodzimierz Starosolski – *O/Gliwice*
Andrzej Nowak – *przewodniczący O/Katowice PZITB*
Janusz Krasnowski – *O/Katowice*
Andrzej Szydłowski – *O/Katowice*
Jan Witkowski – *O/Katowice*
Jan Janik – *przewodniczący O/Kraków PZITB*
Zbysław Kałkowski – *O/Kraków*
Dominik Kotela – *O/Kraków*
Marian Płachecki – *O/Kraków*

XXIII WPPK-2008 Katowice

Andrzej Nowak – *przewodniczący O/Katowice PZITB*
Janusz Krasnowski – *przewodniczący KO*
Marian Ostapczyk – *O/Katowice*
Andrzej Szydłowski – *O/Katowice*
Maria Świerczyńska – *O/Katowice*
Jan Witkowski – *O/Katowice*
Janusz Kozuła – *przewodniczący O/Bielsko Biała PZITB*
Henryk Raszka – *O/Bielsko Biała*
Zbigniew Walawski – *O/Bielsko Biała*
Jan Wiśniowski – *O/Bielsko Biała*
Ireneusz Józwiak – *przewodniczący O/Gliwice PZITB*
Łukasz Drobiec – *O/Gliwice*
Radosław Jasiński – *O/Gliwice*
Adam Piekarczyk – *O/Gliwice*
Włodzimierz Starosolski – *O/Gliwice*
Jan Janik – *przewodniczący O/Kraków PZITB*
Mirosław Boryczko – *O/Kraków*
Zbysław Kałkowski – *O/Kraków*
Marian Płachecki – *O/Kraków*
Jan Szpak – *O/Kraków*

XXIV WPPK-2009 Kraków

Marian Płachecki – przewodniczący O/Kraków PZITB
Miroslaw Boryczko – przewodniczący KO
Zbysław Kałkowski – O/Kraków
Janusz Naborczyk – O/Kraków
Jan Szpak – O/Kraków
Janusz Kozula – przewodniczący O/Bielsko Biała PZITB
Henryk Raszka – O/Bielsko Biała
Zbigniew Walawski – O/Bielsko Biała
Jan Wiśniowski – O/Bielsko Biała
Radosław Jasiński – przewodniczący O/Gliwice PZITB
Ireneusz Józwiak – O/Gliwice
Adam Piekarczyk – O/Gliwice
Włodzimierz Starosolski – O/Gliwice
Andrzej Nowak – przewodniczący O/Katowice PZITB
Janusz Krasnowski – O/Katowice
Andrzej Szydłowski – O/Katowice
Jan Witkowski – O/Katowice

Kol. Marian Płachecki (ZO Kraków) przekazuje pałeczkę sztafety organizatorom Jubileuszowych XXV WPPK -2010 Kol. Radosławowi Jasińskiemu (ZO Gliwice)

XXV WPPK-2010 Gliwice

Radosław Jasiński – przewodniczący O/Gliwice PZITB
Ireneusz Józwiak – przewodniczący KO
Łukasz Drobiec – O/Gliwice
Adam Piekarczyk – O/Gliwice
Włodzimierz Starosolski – O/Gliwice

Janusz Kozula – przewodniczący O/Bielsko Biała PZITB
Henryk Raszka – O/Bielsko Biała
Zbigniew Walawski – O/Bielsko Biała
Jan Wiśniowski – O/Bielsko Biała
Andrzej Nowak – przewodniczący O/Katowice PZITB
Janusz Krasnowski – O/Katowice
Andrzej Szydłowski – O/Katowice
Jan Witkowski – O/Katowice
Marian Płachecki – przewodniczący O/Kraków PZITB
Maciej Gruszczyński – O/Kraków
Jan Szpak – O/Kraków
Zbysław Kałkowski – O/Kraków

WPPK-2004 w Ustroniu. Spotkanie Komitetu Organizacyjnego z autorami

Warsztaty Pracy Projektanta Konstrukcji w liczbach

Lp.	Rok / Miesiąc	Główny organizator	Miejsce Obrad	Liczba uczestników
I	1986/I	Kraków	Kraków	312
II	1987/II	Kraków	Kraków	342
III	1988/III	Gliwice	Katowice	393
IV	1989/IV	Katowice	Katowice	298
V	1990 /V	Kraków	Kraków	156
VI	1991/VI	Gliwice	Ustroń	126
VII	1992/VII	Katowice	Ustroń	90
VIII	1993/VIII	Kraków	Ustroń	120
IX	1994/IX	Gliwice	Ustroń	145
X	1995/X	Bielsko-Biała	Cieszyn -Ustroń	250
XI	1996/XI	Katowice	Ustroń	208
XII	1997/XII	Kraków	Ustroń	280
XIII	1998/XIII	Gliwice	Ustroń	408
XIV	1999/XIV	Bielsko-Biała	Ustroń	375
XV	2000/XV	Katowice	Ustroń	446
XVI	2001/XVI	Kraków	Ustroń	468
XVII	2002/XVII	Gliwice	Ustroń	458
XVIII	2003/XVIII	Bielsko-Biała	Ustroń	420
XIX	2004/XIX	Katowice	Ustroń	448
XX	2005/XX	Kraków	Wisła	475
XXI	2006/XXI	Gliwice	Szczyrk	542
XXII	2007/XXII	Bielsko-Biała	Szczyrk	510
XXII	2008/XXIII	Katowice	Szczyrk	595
XXIV	2009/XXIV	Kraków	Wisła	538
XXV	2010/XXV	Gliwice	Szczyrk	~600

Refleksje „weterana” Warsztatów Inżynierskich dla Projektantów

Od pierwszych Warsztatów minęło 25 lat, zatem nadszedł czas, aby organizatorzy zadali sobie pytanie: czy osiągnięto cel, jaki przyświecał im na początku?, czy ich trud spełnia oczekiwania uczestników?. Bez zbędnej próżności, po długiej dyskusji można powiedzieć, że tak.

Należy pamiętać, że organizacji Konferencji podjęli się działacze Polskiego Związku Inżynierów Budownictwa, który w swoim Statucie jako jedno z zadań ma wymienione: *dbałość o wysokie kwalifikacje kadry technicznej budownictwa oraz udzielanie pomocy w rozwoju zawodowym członków stowarzyszenia*. Konferencja WPPK jest właśnie jedną z form osiągnięcia tego celu.

W pierwszym okresie WPPK (1986÷1989), gdy do biur projektów wkraczały nowe metody obliczeń przy użyciu coraz bardziej popularnych komputerów, powstał problem odpowiedzialności projektanta za jakość projektu i bezpieczeństwo obiektów. Kolejnym omawianym problemem była jakość norm budowlanych, ich „czytelność” i wartość użytkowa, następnie problemy etyki zawodowej projektantów. Wszystkie te zagadnienia nękały projektantów wcześniej, były dyskutowane w małych gronach, lecz nigdy na większym forum, np. przez PZITB. Dopiero konferencja WPPK zmierzyła się z tymi dylematami.

W okresie upadku państwowych biur projektów i przejścia ambitnych oraz twórczych projektantów do nieraz jednoosobowych jednostek projektowych, w pierwszej kolejności powstał problem odcięcia ich od bibliotek technicznych i informacji o postępie technicznym w budownictwie. Wtedy to organizatorzy WPPK zorganizowali stoiska firm, dając pierwszeństwo tym, które zapewniały uczestnikom nie tylko możliwość rozmów i dyskusji, ale również udostępniały nieodpłatnie materiały niezbędne w projektowaniu (tablice, programy produkcji stali, proste programy projektowe). Zawsze zapewniano stoisko z książkami związanymi z budownictwem. Kolejnym pozytywnym efektem Warsztatów jest umożliwienie, przy oderwaniu „od produkcji”, spokojnej dyskusji kulturalowej o problemach pracy, konkurencji na rynku, wspólnego współdziałania przy opracowaniu większych zleceń itp.

Od 1998 roku wprowadzono przemysłowy sposób kształcenia oparty na kompleksowym omawianiu problemów związanych z „naprawą i wzmacnianiem konstrukcji budowlanych” oraz „nowe rozwiązania konstrukcyjno-budowlane” omawiając w cyklu czteroletnim konstrukcje: żelbetowej i betonowe (O/Gliwice), budownictwa ogólnego (O/Bielsko-Biała), konstrukcje metalowe drewniane i posadzki przemysłowe (O/Katowice) oraz konstrukcje fundamentowe i wzmacnianie gruntu (O/Kraków). Każdy uczestnik otrzymuje kilkutomowe materiały konferencyjne obejmujące wygłoszone wykłady. W ten sposób od 1998 roku powstała już biblioteczka techniczna, na którą składają się 364 wykłady zgromadzone w 31 tomach.

Prowadzone są wieczorne dyskusje z udziałem przedstawicieli ministerstw, urzędów państwowych oraz przedstawicieli samorządu zawodowego, którzy bardzo cenią możliwość kontaktu z projektantami.

Od 1998 roku uczestnikom wręczane są zaświadczenia o uczestnictwie w Warsztatach dokumentujące spełnienie wymogów określonych w systemach zapewnienia jakości i zarządzania jakością w przedsiębiorstwach budowlanych, zgodnie z normami serii PN-ISO-9000. Zaświadczenia te spełniają wymóg samokształcenia zawodowego w samorządzie zawodowym – Polskiej Izbie Inżynierów Budownictwa.

O popularności Warsztatów świadczy podejmowany przez uczestników trud przyjazdu na nie: nieraz przez „pół Polski”, na kilka dni, kosztem oderwania od „produkcji” – projektowania. Jednak opłaca się uczestnikom, inaczej bowiem organizatorzy co roku nie borykaliby się z problem coraz większej frekwencji.

Ponadto organizatorzy, konkurując pomiędzy sobą, starają się wprowadzać coraz to ciekawsze nowinek do kolejnych edycji konferencji.

Trwającą przez ćwierćwiecze popularność „Warsztatów” w środowisku inżynierskim, mierzoną choćby ilością uczestników przyjeżdżających na coroczne konferencje – można przywołać jako dowód na to, że stanowi ona realizację trafnego pomysłu. Inicjatywy oczekiwanej w środowisku. Mimo zwiększających się corocznie kosztów przyjazdu, mimo zmian miejsc spotkań, kłopotów organizatorów z jakością warunków bytowania (lub ich ceną, gdy przymierzono się do wynajęcia hoteli) - od kilku lat utrzymuje się stan, że chętnych do przyjazdu jest coraz więcej, a „granica nośności” oceniana przez organizatorów na około 400 uczestników co roku jest przekraczana. Tak się dzieje od XIII WPPK, od 1998 roku.

Próbujemy ocenić, że dzieje się tak z co najmniej trzech powodów :

- rozdrobnienie środowiska projektowego, dawniej skupionego wyłącznie w dużych „zakładach produkcji” dokumentacji - na wiele małych zespołów i projektantów pracujących samodzielnie stworzyło potrzebę konfrontowania własnego warsztatu z tym co się dzieje naokoło, a także tzw.: „ładowania akumulatorów” nowościami i aktualnościami w branży. Trafiło to także na istotną zmianę oprzyrządowania warsztatu projektanckiego, pojawienie się ciągle unowocześnianego sprzętu komputerowego, ale przede wszystkim oprogramowania. Trzeba się było uczyć, nabywać sprawności i nie do końca ufać nowinkom: sprawdzać, jakie są ich „źródła i konfrontować z naszym wyczuciem inżynierskim,
- trafienia przez organizatorów w zapotrzebowanie zarówno samych „warsztatowców”, projektantów, jak i tych, co środowisko wspomagają. Zrozumiało to wielu, kilkudziesięciu rocznie, produkujących materiały, prowadzących badania rozwojowe, producentów urządzeń dla wykonawstwa. Mieli możliwość pokazania swoich działań, zaoferowania projektantom do stosowania w dokumentacji technicznej oraz proponowania inwestorom nowych rozwiązań technologicznych,
- konsekwentnych działań organizacyjnych, zapewniających regularność spotkań i realizację ich programów, mimo okresu bardzo niesprzyjających warunków zewnętrznych, gospodarczych i politycznych w kraju. Przetrzymanie bez przerw w corocznych spotkaniach warsztatowych tego okresu zawirowań w życiu codziennych pozwoliło ponownie „rozwinąć skrzydła” WPPK, - aż do dzisiejszego 25-go spotkania.

Do tych węzłowych elementów należy dodać bardzo istotne przemodelowanie programu Warsztatów w forum szkoleniowe dla środowiska inżynierskiego (po 1998 roku). Trzy z rzędu, czteroletnie cykle tematyczne nie tylko nie zmniejszyły atrakcyjności warsztatowych spotkań - o co obawiali się niektórzy - ale zwiększyły zainteresowanie uczestników tą

właśnie formą aktualizowania własnej wiedzy w codziennej pracy projektanta-warsztatowca.

I tak zaliczamy właśnie 25-te spotkanie, w pełni rozpędu organizacyjnego i z programem szkoleniowym, który przedstawi 35-ciu referentów-wykładowców, zaproszonych przez organizatorów. A bezpośredni organizatorzy tych jubileuszowych Warsztatów, koledzy z gliwickiego Oddziału PZITB zadbają, na pewno o środowiskowy nastrój i inne pożytki.

A t e r a z d o 5 0 – t y c h W P P K

Szybko upływający czas i zmieniające się z latami grono „warsztatowców”, także zapotrzebowanie rynku inwestycyjnego na rozwiązania projektowe, ich zawartość, zakres, formę, są i będą motorem zmian jakie stopniowo, ale stale będą cechą kolejnych „Warsztatów”.

Można przewidzieć, że po 12-tu latach realizowanego programu szkoleniowego, środowisko zgłosi zapotrzebowanie na zaprezentowanie innej tematyki. Może to będzie chęć zapoznania się z pracą projektantów za granicą. Szereg inwestycji finansowanych przez firmy: lokujące się w Polsce, inwestujące w swoją bazę, rozwój swojej branży przywozi projekty opracowane przez zagranicznych autorów. Pewnie trzeba będzie przygotować się do integracji i partnerstwa, do posługiwania się normami wspólnymi dla wszystkich krajów Europy, świata.

Może rozwój technologii w budownictwie podsyca potrzebę innego przygotowania się do potrzeb, wyzwań.

To wszystko czeka następne zespoły organizatorów Warsztatów.

Okiem obiektywu

Ogólnopolska Konferencja

"WARSZTAT PRACY PROJEKTANTA KONSTRUKCJI"

Założenia programowe.

1. Środowisko projektanckie nie miało dotąd miejsca na robocze, warsztatowe omawianie problemów swojego środowiska i swojej pracy. Żadna z dotąd organizowanych konferencji zawodowych zadania tego nie spełniała /Krynica, Kołobrzeg i inne/. Jest celowym i pożądanym stworzenie takich możliwości.
2. Autorzy - projektanci konstruktorzy muszą mieć możliwość prezentowania i przeprowadzania zawodowych dyskusji swoich rozwiązań projektowych, koncepcji, tendencji /kierunków/. Zwykłych dokonań z warsztatu projektanta ale też i rozwiązań awangardowych, wyprzedzających codzienność czy też szczególnie udanych. Przez poznanie i dyskutowanie warsztatu innych - można doskonalić swój. Biura projektów, a w nich zespoły autorskie pracują w coraz większym oderwaniu, sami, każdy dla siebie - na dłuższą metę prowadzi to do wyjałowienia intelektualnego, do odkrywania rozwiązań już stosowanych.
3. Środowisko nie ma obecnie żadnej możliwości zapoznawania się z tendencjami i dokonaniami w projektowaniu sąsiednich krajów. Chodzi o rozpoznania wyselekcjonowanych zagadnień specjalistycznych, mogących zainspirować rozwiązania autorów. Doraźne obserwacje wskazują, że praktyka w budownictwie krajów sąsiadujących z Polską stosuje ciekawe rozwiązania. Całkowity brak kontaktów środowisk zawodowych i stowarzyszeniowych tych przyjaznych i sąsiadujących z sobą krajów należy ocenić krytycznie. Konferencja stowarzyszeniowa powinna kompleksowo podjąć ten temat z założeniem zmiany krytykowanego stanu.
4. Konferencja winna tematycznie dotyczyć i interesować środowisko inżynierów i techników w przeważającej ilości skupionych w PZITB, a więc w specjalnościach konstrukcji budowlanych, prefabrykacji, organizacji i technologii budownictwa, kosztorysowania.
5. Konferencja powinna podjąć następujące tematy:
 - ⊖ normy techniczne, tryb ich opracowywania, wprowadzania, kompletność, poprawność, potrzeby, wady,
 - ⊖ komputeryzacja warsztatu pracy projektanta,

Ogólnopolska Konferencja
"WARSZTAT PRACY PROJEKTANTA KONSTRUKCJI"

Założenia programowe.

1. Środowisko projektanckie nie miało dotąd miejsca na robocze, warsztatowe omawianie problemów swojego środowiska i swojej pracy. Żadna z dotąd organizowanych konferencji zawodowych zadania tego nie spełniała /Krynica, Kołobrzeg i inne/. Jest celowym i pożądanym stworzenie takich możliwości.
2. Autorzy - projektanci konstruktorzy muszą mieć możliwość prezentowania i przeprowadzania zawodowych dyskusji swoich rozwiązań projektowych, koncepcji, tendencji /kierunków/. Zwykłych dokonań z warsztatu projektanta ale też i rozwiązań awangardowych, wyprzedzających codzienność czy też szczególnie udanych. Przez poznanie i dyskutowanie warsztatu innych - można doskonalić swój. Biura projektów, a w nich zespoły autorskie pracują w coraz większym oderwaniu, sami, każdy dla siebie - na dłuższą metę prowadzi to do wyjałowienia intelektualnego, do odkrywania rozwiązań już stosowanych.
3. Środowisko nie ma obecnie żadnej możliwości zapoznawania się z tendencjami i dokonaniami w projektowaniu sąsiednich krajów. Chodzi o rozpoznanie wyselekcjonowanych zagadnień specjalistycznych, mogących zainspirować rozwiązania autorów. Doraźne obserwacje wskazują, że praktyka w budownictwie krajów sąsiadujących z Polską stosuje ciekawe rozwiązania. Całkowity brak kontaktów środowisk zawodowych i stowarzyszeniowych tych przyjaznych i sąsiadujących z sobą krajów należy ocenić krytycznie. Konferencja stowarzyszeniowa powinna kompleksowo podjąć ten temat z założeniem zmiany krytykowanego stanu.
4. Konferencja winna tematycznie dotyczyć i interesować środowisko inżynierów i techników w przeważającej ilości skupionych w PZITB, a więc w specjalnościach konstrukcji budowlanych, prefabrykacji, organizacji i technologii budownictwa, kosztorysowania.
5. Konferencja powinna podjąć następujące tematy:
 - ⊖ normy techniczne, tryb ich opracowywania, wprowadzania, kompletność, poprawność, potrzeby, wady,
 - ⊖ komputeryzacja warsztatu pracy projektanta,

- - forsowanie rozwiązań ambitnych technicznie wbrew monopolistycznym tendencjom wykonawstwa przy obligatoryjnym uzgadnianiu projektu,
 - forsowanie postępu technicznego w rozwiązaniach projektowych dla przełamania istniejącego застоju i braku zainteresowania dla nowości,
 - wywołanie mecenatu dla awangardy - stworzenie niezbędnych warunków dla prób, eksperymentowania, półtechniki we wdrażaniu pomysłów projektowych,
 - błędy projektowania i ich skutki, *i metody ich usunięcia*,
 - informacja projektowa /warsztatowa/ dla autorów: techniczna, dotycząca produkcji przemysłu /urządzeń/, dostawców, wdrożeń, atestów itp.,
 - nadzór autorski konstruktora,
 - ochrona prawna zawodu,
 - etyka autorów - projektantów,
 - uzgodnienia dokumentacji i obecne wynaturzenie tego obowiązku w zakresie, treści i formy,
 - wyposażenie stanowiska pracy projektanta,
 - reprografia dokumentacji i materiałów pomocniczych,
 - a także inne, które wynikną z dyskusji i potrzeby zgłaszanej przez uczestników Konferencji.
6. Założenia programowe nie przewidują podejmowania przez Konferencję zagadnień ekonomicznych i organizacyjnych państwowych i spółdzielczych biur projektów.
7. Prace poszczególnych Konferencji powinny kończyć się opracowaniem wniosków, postulatów, apeli i żądań, aby kierować je w imieniu Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa pod adresem administracji państwowej, instytucji terenowych, dyrekcji biur projektów i ogniw Stowarzyszenia.

Założenia organizacyjne.

1. Konferencja winna mieć charakter roboczy, nie imprezy, nie reprezentacyjny. Winna to umożliwić jej forma organizacyjna.
2. Konferencja winna być dwudniowa. Pierwszy dzień wypełnić mają referaty, wystąpienia, prezentacje - wszystkie wcześniej zaprogramowane. Na koniec wymiana poglądów na tematy poruszone

- - forsowanie rozwiązań ambitnych technicznie wbrew monopolistycznym tendencjom wykonawstwa przy obligatoryjnym uzgadnianiu projektu,
 - forsowanie postępu technicznego w rozwiązaniach projektowych dla przełamania istniejącego zastoju i braku zainteresowania dla nowości,
 - wywołanie mecenatu dla awangardy - stworzenie niezbędnych warunków dla prób, eksperymentowania, półtechniki we wdrażaniu pomysłów projektowych,
 - błędy projektowania i ich skutki, *i metody ich uniknięcia*
 - informacja projektowa /warsztatowa/ dla autorów: techniczna, dotycząca produkcji przemysłu /urządzeń/, dostawców, wdrożeń, atestów itp.,
 - nadzór autorski konstruktora,
 - ochrona prawna zawodu,
 - etyka autorów - projektantów,
 - uzgodnienia dokumentacji i obecne wynaturzenie tego obowiązku w zakresie, treści i formy,
 - wyposażenie stanowiska pracy projektanta,
 - reprografia dokumentacji i materiałów pomocniczych,
 - a także inne, które wynikną z dyskusji i potrzeby zgłaszanej przez uczestników Konferencji.
6. Założenia programowe nie przewidują podejmowania przez Konferencję zagadnień ekonomicznych i organizacyjnych państwowych i spółdzielczych biur projektów.
7. Prace poszczególnych Konferencji powinny kończyć się opracowaniem wniosków, postulatów, apeli i żądań, aby kierować je w imieniu Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa pod adresem administracji państwowej, instytucji terenowych, dyrekcji biur projektów i ogień Stowarzyszenia.

Założenia organizacyjne.

1. Konferencja winna mieć charakter roboczy, nie imprezy, nie reprezentacyjny. Winna to umożliwić jej forma organizacyjna.
2. Konferencja winna być dwudniowa. Pierwszy dzień wypełnić mają referaty, wystąpienia, prezentacje - wszystkie wcześniej zaprogramowane. Na koniec wymiana poglądów na tematy poruszone

Pierwsze strony: pierwszego komunikatu o WPPK-1986 oraz założeń programowych Ogólnopolskiej Konferencji WPPK przyjęte przez ZO PZITB Kraków stanowiących podstawę wiodących tematów Warsztatów

V WPPK-1990 w Krakowie. Otwarcie obrad.
W prezydium Zbigniew Dzierżewicz, Mieczysław Piotrowski oraz W. Głowczak

XIV WPPK-1999 w Ustroniu. Wieczorne rozmowy Polaków:
Andrzej Bratkowski (przemawia); Jan Biliński; Andrzej Urban; Jerzy Zieleniewski

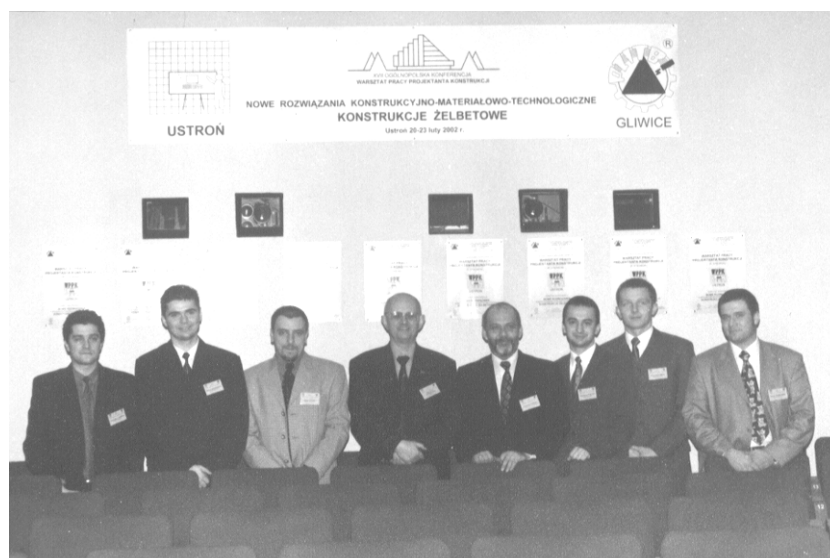
XIV WPPK-1999. Sala obrad w kinie „Zdrój” w Ustroniu.
W pierwszym rzędzie: Mieczysław Piotrowski; Andrzej Nowak;
w drugim rzędzie Edward Motak; Janusz Krasnowski

XV WPPK-2000 w Ustroniu. Wykład prezentuje Zbigniew. Ściślewski

XVII WPPK-2002 w Ustroniu. Prowadzący sesję plenarną.
Od lewej: Ireneusz Józwiak, Włodzimierz Starosolski

XVII WPPK-2002 w Ustroniu. Gliwicki Komitet Organizacyjny Konferencji.
Od lewej: Radosław Jasiński, Michał Malinowski, Łukasz Drobiec,
Włodzimierz Starosolski, Ireneusz Józwiak, Arkadiusz Płaczek,
Piotr Sułkowski, Adam Grabowski

XIX WPPK-2004 w Ustroniu. Sala obrad plenarnych w kinie „Zdrój”

XXI WPPK-2006 w Szczyrku. Fragment sali wystawowej

XXI WPPK-2006 w Szczyrku. Wieczorny bankiet w hotelu „Orle Gniazdo”,
siedzą od lewej: Andrzej B. Nowakowski, Bohdan Lewicki, Włodzimierz Starosolski

XXI WPPK-2006 w Szczyrku. Spotkanie z autorami wykładów.
Lech Czarnecki odbiera nagrodę dla „najpłodniejszego” Wykładowcy

XXII WPPK-2007 w Szczyrku. Otwarcie Konferencji.
Od lewej: Janusz Kozula, Wiktor Piwkowski – Przewodniczący ZG PZITB

XXII WPPK-2007 w Szczyrku. Wykład przedstawia Stanisław Kuś

XXIII WPPK-2008 w Szczyrku. Wieczorne spotkanie z władzami naczelnymi w budownictwie: od lewej Zbigniew Grabowski (PIIB); Robert Dziwiński (GUNB); Zbysław Kałkowski (prowadzący dyskusję); Olgierd Dziekoński (podsekretarz stanu Ministerstwo Infrastruktury)

XXIII WPPK-2008 w Szczyrku. Spotkanie Komitetu Organizacyjnego z autorami. Mirosław Kosiorek (z lewej) odbiera nagrodę w „Klasyfikacji Wykładowców” z rąk Janusza Krasnowskiego (z prawej)

XXIII WPPK-2008 w Szczyrku.
Tytuł Członka Honorowego Komitetu Organizacyjnego WPPK odbiera Henryk Raszka
O/PZITB Bielsko-Biała

XXIII WPPK-2008 w Szczyrku. Występ Aloszy Awdiejewa z zespołem

XXIV WPPK-2009 w Wiśle. Sala obrad

XXIII WPPK-2009 w Wiśle. Występ Andrzeja Sikorowskiego z zespołem

